

Не заради нагород, але...

Усім нам приємно чути хороші слова на свою адресу й радісно, коли нашу працю, зібрання, старання, ентузіазм, ініціативність, наполегливо оцінюють. Ні, ми прагнемо не заради похвали, але коли бачили і відчували, що твоя робота потрібна, що її помітили, то отримуємо від того неймовірно задоволення. Така вже сутність людини: вона щаслива, коли відчуває себе потрібною.

Не заради нагород трудиться й завідувач кафедри трудового та професійного навчання Ігор Євгенович Каньковський, організовуючи на науковій і гуманній основі працю колективу кафедри. Цей колектив, який сформувався з цікавих, талановитих, неповторних особистостей, робить надзвичайно важливу справу — навчає майбутніх педагогів, які мають не тільки самі творчо працювати, а навчати інших підходити творчо до своєї роботи, які мають бути висококомпетентними, здатними до поєтичного пошуку і самовдосконалення. Це є основною стратегічною лінією, якої дотримуються на кафедрі. „Хоч кожен працівник кафедри — індивідуальність, кожен на все має власну точку зору, хоч часто й справді істина народжується у виробничих суперечках, але стратегія у нас — одна. Ми знаємо, куди йдемо, чого прагнемо, ми осягаємо своїм зором вершину і прямуємо до неї”, — каже Ігор Євгенович.

Нагородження завідувача кафедри нагрудним знаком А.С. Макаренка стало тільки черговим визнанням досягнень колективу і його як керівника. Але така нагорода вручається тим, хто формує з молоді людини професіонала й особистість, якій можна довірити майбутнє. А це справа, погодьтесь, не з легких. Однак як я не намагалася випитати в Ігоря Євгеновича, як йому вдається так успішно долати труднощі, які неодмінно мають бути в цій непростій справі, мені це так і не вдалося. Керівник тільки захоплено розповідав про людей, які беззавітно служать своєму покликанню, які (кожен на своєму місці) трудяться сумлінно й творчо, щиро сподіваючись, що вихованці виправдають ці старання.

Звичайно, прогресивне мислення керівника кафедри в успіхах колективу зіграло немаловажну роль. Ігор Євгенович підтримує і всіма силами домагався втілення в життя ідеї „клінічної педагогіки”, яка зародилася в колективі в результаті пошуків радикальних шляхів підготовки вчителя. Вперше в Україні кафедра „пішла в школу”. Але пройшов певний час, коли цей незвичайний крок дав результат і його належно оцінили.

Свої експериментально-дослідницькі кроки колектив кафедри, очолюваний захопленим своєю справою І.Є. Каньковським, зважував з Академією педагогічних наук. Результатом співпраці з маститими

науковцями стали не тільки спільно видані монографії й посібники з проблем розвитку особистості майбутнього педагога, а й наукова організація праці колективу, науковий підхід до справи формування особистості професіонала. Основна стратегічна лінія кафедри спонукала до започаткування в 2001 році ефективної і надзвичайно потрібної до сьогоднішній день науково-практичної конференції „Становлення особистості професіонала: проблеми і перспективи”. Конференція стала циклічною, набрала потужних обертів і сьогодні колектив кафедри готується до четвертої такої конференції.

Успіхи кафедри сьогодні незаперечні. Студенти перемагають в олімпіадах з трудового навчання, студенти і викладачі — в різноманітних конкурсах. Це чергово було підтвердженням цього горі на Всеукраїнському конкурсі-фестивалі педагогічних університетів, інститутів, коледжів, які ведуть підготовку вчителів трудового навчання. Перемога „команди Каньковського” (перше загальнокомандне місце) була не випадковою. До неї йшли роками. „Як ми вміємо навчати, якразово продемонстрували на конкурсі викладачі кафедри Л.А. Корницька та І.П. Андрощук, які провели надзвичайно цікаво майстер-класи з художньої обробки текстильних матеріалів та з художньої обробки дерева, — відзначає Ігор Євгенович працю своїх колег, даючи їм прапор перемоги.

І тут же завідувач кафедри знаходить хороші слова для старшого викладача кафедри О.В. Голдинської, яка керує роботою навчально-виробничого центру „Майстер”, що діє при кафедрі, і підготувала студентів до участі в конкурсі моделей одягу „Калинове намисто”, де одна із колекцій, в якій використані елементи народної вишивки різних регіонів України, зайняла III місце. Щоб активно розвивати в студентів художнє, образне мислення, уяву, в навчальному плані збільшено складову художніх дисциплін. Студенти мають щастя освоювати фах, навчаючись у талановитих майстрів.

Та не менше значення для майбутніх вчителів трудового навчання і педагогів професійної школи має розвиток у них технічного мислення. На сьогодні матеріально забезпечити цей напрямок роботи досить-таки складно. Але вихід було знайдено: у рамках навчально-виробничого центру створено клуб-студію з конструювання повітряних зміїв, керівником якої став С.В. Схонін. На заняття зтрачуються порівняно незначні матеріали, а мета досягається: студенти навчаються технічно мислити, виконувати складні креслення (адже їхні конструкції мають не просто підніматися в повітря, а й виконувати певні дії). Команда „змієбудівників” перебуває у складі збірної команди України, має багато відзнак. А в цьому році одна із конструкцій повітряного змія взята на збереження до всевітньо відомого музею повітряних зміїв у Китаї.

Можна багато говорити про досягнення кафедри, про успіхи студентів та викладачів. І як би скромно не ховав свою особистість у тій колег та студентів Ігор Євгенович, ми розуміємо, що його заслуга тут — найбільша, бо він уміє не тільки вести за собою людей, а йти з ними однією згуртованою командою спільно обраним шляхом, до мети — формування справжньої людини-професіонала. Ця мета вартує і державних нагород і поваги, і доброго слова, і підтримки. Тож хай усе у Вас, Ігорю Євгеновичу, збувається, нехай усе Вам вдається!

Т. Боднарчук